

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 12662/15
30.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, ..., ..., коју заступа мр Зоран Божић, адвокат из Новог Сада, Улица Јована Бошковића бр. 14/8, поднетој против Агенције за реституцију Републике Србије – Подручне јединице Нови Сад, ради поништаја закључка бр. 46-011383/14 од 20.08.2014. године, у извршењу пресуде Врховног касационог суда Узп 221/2015 од 05.06.2015. године, у правној ствари враћања одузете имовине, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Агенције за реституцију Републике Србије – Подручне јединице Нови Сад, бр. 46-011383/14 од 20.08.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган Агенција за реституцију Републике Србије – Подручна јединица Нови Сад да тужиљи АА надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је захтев тужиље, заведен под бројем 46-011383/14, за враћање одузете имовине, односно обештећење, бившег власника ББ, као неуредан.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 25.09.2014. године, тужиља је оспорила законитост закључка туженог органа, наводећи да је у образложењу оспореног закључка наведено да је документација приложена у неовереној фотокопији и да није приложена исправа о подржављењу. Како у тренутку подношења захтева није имала потпуну документацију, уз захтев је приложила фотокопију потврде архива да је тражено издавање потребне документације, као доказ да је у току њено прибављање, пошто јој је рок за подношење захтева за враћање имовине истицао 03.03.2014. године, а радило се о преклузивном року. Архив Војводине је 26.03.2014. године издао две одлуке о одузимању имовине коју је тужиља доставила туженом 01.07.2014. године, али је тужени орган, и поред примљене документације 20.08.2014. године, донео закључак којим је одбачен захтев тужиље. Предложила је да суд уважи тужбу и поништи оспорени закључак, а туженог обавезе да јој надокнади трошкове за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Пресудом Управног суда 24 У 12307/14 од 30.01.2015. године одбијена је тужба тужиле изјављена против закључка Агенције за реституцију – Подручне јединице Нови Сад бр. 46-011383/14 од 20.08.2014. године и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора. Суд је оценио да је правилно оспореним закључком одбачен захтев тужиле као неуредан, јер је тужилца уз захтев приложила документацију у неовереној фотокопији, а тек накнадно исправу о подржављењу, такође у неовереној копији, па нису испуњени услови из члана 42. став 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Пресудом Врховног касационог суда Узп 221/2015 од 05.06.2015. године уважен је захтев тужиле за преиспитивање пресуде, укинута пресуда Управног суда 24 У 12307/14 од 30.01.2015. године и предмет враћен Управном суду на поновно одлучивање, а обавезана Агенција за реституцију Републике Србије – Подручна јединица Нови Сад да тужилци надокнади трошкове у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Према образложењу пресуде Врховног касационог суда, Управни суд је у пресуди од 30.01.2015. године утврдио, без одржавања јавне расправе, да је тужилца накнадно поднела још неке доказе – акт о подржављењу, али у неовереној фотокопији, иако тужени орган у претходном испитивању поднетог захтева није навео на које доказе мисли, нити је навео децидно да ли је разлог за одбацивање закључка само подношење доказа и којих, у неовереној фотокопији, или кумулативно – недостатак оверене фотокопије, односно оригинала, и акта о подржављењу. Како Управни суд разлозима образложења своје пресуде, без одржавања усмене јавне расправе, употпуњује чињенично стање из управног поступка, спроведено у претходном поступку испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је побијана пресуда Управног суда захваћена битним повредама правила поступка, па је вратио предмет Управном суду, који је дужан да наведене повреде правила поступка отклони.

Поступајући у извршењу пресуде Врховног касационог суда, којим је укинута пресуда Управног суда 24 У 12307/14 од 30.01.2015. године, сагласно члану 55. став 3. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, решавајући предмет спора без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, поново оценио наводе тужбе, одговора на тужбу и списе предмета ове управне ствари, па је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да се тужилца обратила туженом захтевом за враћање одузете имовине односно обештећење заведеним под бројем 46-011383/14, а у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. Међутим, како је уз захтев приложена документација у неовереној фотокопији, а акт о подржављењу тек накнадно, такође у неовереној фотокопији, што је супротно члану 42. став . Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је захтев тужиле одбачен као неуредан.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост закључка туженог органа због повреде закона на штету тужиле. Наиме, у образложењу оспореног закључка се наводи да је тужилца уз захтев приложила у неовереној фотокопији документацију наведену у потврди о пријему захтева у пошти. Међутим, образложење оспореног закључка не садржи наводе које је то доказе тужилца приложила у неовереној фотокопији, те да ли је неприлагање доказа у овереној фотокопији или у оригиналу једини разлог за одбацивање захтева, или уз захтев није поднет и доказ о подржављењу, због чега је тужбом оспорени закључак захваћен битном повредом одредбе члана 199. став 2. Закона о

општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), којом је прописано да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, потребне разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странке, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног закључка без одржавања усмене расправе. Ово стога што одлука у предметној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреде правила поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиље, Управни суд је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде. У извршењу пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиље да јој тужени надокнади трошкове управног спора, суд је нашао да је тужиља имала трошкове награде адвокату за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС” бр. 121/12), па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а сагласно члану 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14), која се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.09.2016. године, 24 У. 12662/15

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ/РР